ଶ୍ରୀମତୀ ପୁଷ୍ପା ସେନ୍ ଗୁପ୍ତା

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଷମା ଘୋଷ

ଏପ୍ରିଲ 20, 1990

[ଲଳିତ ମୋହନ ଶର୍ମା ଏବଂ ଭି. ରାମସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧିନିୟମ, 1956:ଧାରା 8 (3), 34 ଏବଂ 35 - ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ନକରିବା -ବେଦଖଲ - ଭଡ଼ା ଜମା ହୋଇଥିଲା -ଅତିରିକ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳତା - ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ - 'ଭଡ଼ା' ସୁବିଧା ଶୁଳ୍କକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ଘରମାଲିକ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ନକରିଥିବା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଭଡ଼ା ଜମା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳତା ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ବିଫଳତା ନୁହେଁ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧିନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳତା ଖିଲାପ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅପିଲରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବେଦଖଲି ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନରେ: ଭଡ଼ା ପଇଠ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ ଥିଲେ କି ନାହିଁ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ଯଦିଓ 'ଭଡା' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧିନିୟମ, 1956 ରେ ସଙ୍କେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ 'ଭଡା' ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଭଡା ଭାବରେ କଠୋର ଭାବରେ ବୁଝାଯାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁବିଧା କିମ୍ବା ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

2. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (3), 34 ଏବଂ 35 ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥାଏ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ବିଚାର କରେ ଯେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କିଛି ସୁବିଧା କିମ୍ବା

ସେବା ବହନ କରୁଥିବା ଏକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧିନିୟମର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମର ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଜଣେ ଚତୁର ଜମି ମାଲିକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉପରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଭାବରେ ସୁବିଧା ଯୋଗାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଠିନ ସର୍ତ୍ତ ଲାଗୁ କରି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସଫଳତାର ସହ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇପାରନ୍ତି ।

ରାଧା କିଶନ ସାଓ ବନାମ ଗୋପାଳ ମୋଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1977] 2 ଏସ.ସି.ସି. 656; ପ୍ରଭେଦ ଦର୍ଶାଗଲା ।**

ରେସିଡେନ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **ଏ.ଆଇ.ଆର୍. 1951 Cal. 126, ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମୋଦିତ ।**

କର୍ଣ୍ଣାନୀ ପ୍ରୋପର୍ଟିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଅଗଷ୍ଟିନ୍, **[1957] ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 20, ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3106/1989 ।

ଅପିଲିୟ ଡିକ୍ରି ସଂଖ୍ୟା 939/1976 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.3.89 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍.କେ. ଗର୍ଗ ଏବଂ ଗୋପାଳ ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଡକ୍ଟର ଶଙ୍କର ଘୋଷ, ଏଚ.କେ. ପୁରୀ ଏବଂ ଏ. ଦେବ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । କଲିକତାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଘରର ଜଣେ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନ ଭଡା ନ ଦେବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯିବାର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ଆବେଦନକାରୀ ମାସିକ Rs.32 ଭଡ଼ା ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ ପାଇଁ ମାସିକ ଅତିରିକ୍ତ 8 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ା ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧିନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ବେଦଖଲ ହେବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ 32 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 8 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଜମା କରାଯାଇନଥିଲା । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିତର୍କ ହୋଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଉପରୋକ୍ତ 8 ଟଙ୍କା ଭଡ଼ାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା କି ଯାହା ଖିଲାପର

ପରିଣାମରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଜମା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ସହ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ଆଲିପୁରର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବେଦଖଲି ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧିନିୟମର ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ ଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

2. ଅପିଲକୁ ସମର୍ଥନ କରି ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଗର୍ଗ ଦୃଢତାର ସହ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଭଡ଼ା କେବଳ 32 ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବଦଳରେ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଅତିରିକ୍ତ 8 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା, ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ମାମଲାରେ ଖିଲାପକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ରାଧା କିଶନ ସାଓ ବନାମ ଗୋପାଳ ମୋଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1977] 2 ଏସ.ସି.ସି. 656 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି ।

3. ଯଦିଓ 'ଭଡ଼ା' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତଥାପି ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିନିୟମରେ ସଙ୍କେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ 'ଭଡ଼ା' ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଭଡ଼ା ଭାବରେ କଠୋର ଭାବରେ ବୁଝାଯାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁବିଧା କିମ୍ବା ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ଅଧିନିୟମଟି ଉଚିତ ଭଡା ସ୍ଥିରୀକରଣ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ଧାରା 8 ର ଉପ-ଧାରା (3) ରେ, ଯଦି ଭଡାଟିଆଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଘର ଭିତରେ ଆସବାବପତ୍ର ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି କିମ୍ବା ସାଜ ସରଞ୍ଜାମ ଦିଆଯାଇଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ସୁବିଧା ସମ୍ପର୍କରେ ଘରମାଲିକ ଏବଂ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଆଇନର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଛି । ସେହିପରି ଧାରା 34 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଯେକୌଣସି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଯୋଗାଣ କିମ୍ବା ସେବା (ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ସମେତ) ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଏବଂ ଧାରା 35 ଅତିରିକ୍ତ ସେବା ସମେତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଜରୁରୀକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ବିଚାର କରେ ଯେ ଏକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଯିଏ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କିଛି ସୁବିଧା କିମ୍ବା ସେବା ବହନ କରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଜଣେ ଚତୁର ଘରମାଲିକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉପରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଭାବରେ ସୁବିଧା ଯୋଗାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଠିନ ସର୍ତ୍ତ ଲାଗୁ କରି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସଫଳତାର ସହ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇପାରନ୍ତି । 1950 ମସିହାର ପୂର୍ବ ଭଡ଼ା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ 'ଭଡ଼ା'ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ରେସିଡେନ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସୁରେନ୍ଦ୍ର*

ମୋହନ ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଏ.ଆଇ.ଆର. 1951 କଲିକତା 126 ମାମଲାରେ ସମାନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଯେତେଦୂର ଏହି ଦିଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବହୁତ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 1950 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ *କର୍ଣ୍ଣାନୀ ପ୍ରୋପର୍ଟିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଅଗଷ୍ଟିନ,* [1957] ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 20 ମାମଲାରେ ଉଠିଥିଲା; ଏବଂ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମତକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କଲିକତା ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ମତ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ ତାହା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀ ଗର୍ଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା *ରାଧା କିଶନ ସାଓ* ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଭେଦନୀୟ କାରଣ ଆସବାବପତ୍ର ପାଇଁ ଦେୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୁକ୍ତିନାମା "ମୂଳ ଭଡ଼ାଟିଆ ସହିତ ଅସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନ ଚୁକ୍ତିନାମା" ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା (ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଦେଖନ୍ତୁ) । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏହି ମାମଲା ବିହାରରେ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଭଡ଼ା ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛୁ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।